

fig til Laalsmænd for disse. Jeg tør ikke sige, at det er Noget, der ikke har en Fremtid; men en Ting tør jeg sige, og det er, at det er farligt for en lille Stat at ville være Banebryder i Spørgsmaal af den Natur. Vi maa støtte os paa den Erfaring, vi have gjort, og vi maa have Lov til at tage andre Landes Erfaring til Hjælp; men her gaa vi i en fuldstændig ny Retning, her gaa vi ind paa et System, som ikke er adopteret af nogenjomhelst Stat. Jeg tror, at Opfinderen af Systemet er i fuldeste Maal overbevist om, at det er det, der egner sig bedst og er fortrinligt til Fædrelandets Fortvar; men, mine Herrer, Spørgsmaalet er, om man tør lyse en saadan enkelt Mandes Tanke i den Grad i Kulde og Kjøln, at man derpaa bygger Forsvaret af Kjøbenhavn fra Søfiden fremfor at bygge det paa faste Fortæ.

Hvad Udgifterne angaar, skal jeg ikke indlade mig paa en Undersøgelse af, hvad Landet kan overkomme eller ikke. Det er i Dag bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at han nu havde behandlet Kjøbenhavn, set fra det militære, fra den finantsielle og fra den politiske Side af Sagen. Jeg tror rigtignok, at de Bemærkninger, han fremkom med fra den militære Side, ikke ganske holde Stik; det skal jeg imidlertid lade staa hen. Jeg for mit Vedkommende har i Diskussionen holdt mig til den militære og den politiske Side, og hvad den finantsielle Side angaar, da er det min sidste Overbevisning, at, hvis man her i Salen er i Stand til at tilveiebringe et Forsvarsforslag, om hvilket man har den Overbevisning, at det kan betrygge vort Fædrelands Fremtid, betrygge dets Selvstændighed, saavidt menneskelige Evner række, saa vil man ikke fra nogen Side her i Salen være bange for at gaa til de store Udgifter.

Fredrikssen: Det kunde ikke falde mig ind at indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvad der efter en sagkyndig Betragtning maa siges at være rigtigt. Men da man dog er kommen til at tale om, hvad der var forudsat ved Hærløvens Vedtagelse, kan jeg ikke Andet end minde om, hvad der den Gang blev fremhævet, ikke af enkelte Medlemmer, men af dem, der drede Hærløven igjennem, dem, der repræsenterede Alt, hvad vi have af Sagkundskab, hvad der blev fremhævet af Regjeringen. Det var den Gang den bestemte Forudsætning, og det blev udtalt gjentagne Gange i Udvalgene og formodentlig ogsaa her i Salen, at, hvad vi skulde stille efter, var ikke enkelte Fæstninger, men at Sjælland skulde være vor Fæstning. Det hang sammen med dette System med lavtgaaende Pantserfibe og flere andre Ting. Det ærede Medlem for Biborg (Aukjær) erindrede om, at, det, at Søforterne nu ikke duede, men kunde skydes sønder og sammen, — kunde skydes i Styk-

ker som Glas, har man jo sagt — var ikke de Sagkyndiges Skyld, men Lidernes Skyld. Det er rigtigt; men ogsaa det maa gjøre Indtryk paa os, der have Lov og Betænkneligheder, at vi saaledes se, at, hvad vi have kostet Millioner paa, bliver om saa Nar ubrugeligt. Dette gælder om Søforterne, det gælder fremdeles om Pantserfibe, om hvilke vi erfare, at de ikke kunne seile i Linie, naar de skulle levere Slag, at deres Pantser er for tyndt osv. Dette maa dog gjøre os, som i det Hele nære Lov lige overfor de store Udgifter, yderligere betænkkelige. Det stiller sig yderligere af denne Grund for os som yderst misligt eller rettere ganske umuligt saaledes at ville fappes med de store Magter (Afbrydelse); det have i alt Fald ikke Faa sagt, at vi endnu bør forsøge med Hensyn til Marinen. Jeg skal som sagt ikke komme ind paa, hvad der fra sagkyndig Side maa siges at være rigtigt, og jeg skal gjerne indrømme de ærede Sagkyndige, at de have ganske anderledes Begreb derom end jeg, men da jeg nærer Lov, stemmer jeg heller ikke for Flertallets Forslag, men imod det Hele. Et er der nemlig, hvorom de Sagkyndige ikke skulle dømme, og deri har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fuldkommen Ret, idet han siger, at det ikke tilkommer Officersstanden, ikke tilkommer de Sagkyndige at udtale en Dom om, i hvilken Retning vi skulle anvende Landets Midler, men det er os, Folkets Repræsentanter (K o s o d: Saa længe det varer!) Ja, det turde dog være, at det Flertal, som stemmer imod disse store Udgifter, er sikkrere paa at blive gjenvalgt, ikke blot end de andre Medlemmer, men at det ogsaa vil staa fastere end den høie Regjering. Jeg kan dernæst, hver Gang der er Tale om disse Forhold, ikke Andet end foruden at udtale min Lov om Nytten af de paagjældende Foranstaltninger i Forhold til de Udgifter, de ville kræve, saa tillige navnlig fremhæve hele den Maade, hvorpaa denne Sag fra første Færd er tagen af den nuværende Regjering. Jeg ønsker ikke at sætte denne Sag i særlig Forbindelse med Skatte-spørgsmaalet, og jeg vil ikke stemme for disse store Udgifter for at faae en Formue- og Indkomsskat, hvad enten det bliver en Stat i Luften eller i Virkeligheden. Men jeg maa dog bemærke, at det er Regjeringen, som paa den bestemte Maade har sat den foreliggende Sag i Forbindelse med Skatte-spørgsmaalet, idet den samtidig med, at den for en Række af Nar stiller Forlangende om disse 6 Millioner, eller hvormeget det er, udtaler: Vi ville ikke gaa ind paa de Skattereformer, hvorom I og de andre afgjørende Myndigheder tidligere ere bleve enige. Det er Regjeringen selv, der har opstillet et Program, som slaar en tyk Streg over disse Skattereformer og derved slaar en tyk Streg over, hvad ikke blot det nuværende Flertal, men næsten hele Folkethinget i en Række af Nar har arbejdet paa. Det er navnlig af den Grund, at jeg for